ΤΑΧ/ΜΕΙΟ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ
Αρ. Αδείας 01-1323

Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής

«Ἴδε ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α΄ 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ὄργανο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 – Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 64ο – ΤΕΥΧΟΣ 688 ●
● ΙΟΥΛΙΟΣ 2022 ●

● «Ἴδε ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α΄ 29) ●

Ἐκεῖνος μέσα, ἐμεῖς ἔξω!

Ὅταν ζῆς ἐσύ σέ *αὐταπάτη*, σέ περνάει ὁ ἄλλος πού ἔχει *αὐτοσυνειδησία*. Ἐμεῖς ἔχουμε τήν αὐταπάτη, ὅτι εἴμαστε *«παιδιά τῆς βασιλείας»*, ὅτι εἴμαστε ὀρθόδοξοι χριστιανοί. Καί ξαφνικά βλέπουμε κάποιον πού μᾶς ξεπερνᾶ. Ἐμεῖς ἔχουμε μείνει στάσιμοι. Κι ἐκεῖνος τρέχει καί παίρνει τό *στεφάνι* σέ πέντε ἀγωνίσματα. Ἐμεῖς λέμε, ὅτι πιστεύουμε, ἀλλά δέν ἔχουμε κάνει τίποτε μέ τήν *πίστι*. Ἔχουμε μία πίστι *νεκρά*. Μία πίστι στά λόγια. Μιά πίστι στούς *τύπους*. Μία πίστι πού κοιμίζει τή συνείδησι.

● Κι ἔρχεται ὁ ἄλλος, πού δέν τοῦ δίνουμε σημασία, γιατί δέν εἶναι... *«δικός μας»*, καί μᾶς ξεπερνᾶ. Καί βραβεύεται. Καί γίνεται ὁ *ἅγιος* τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

● Μά ποιός εἶναι αὐτός ὁ ἕνας, πού μᾶς ξεπερνᾶ ὅλους; Οὔτε Ἰουδαῖος εἶναι (οὔτε χριστιανός, θά λέγαμε σήμερα), οὔτε τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου γνώστης. Τί εἶναι; *Ἑκατόνταρχος*. Ρωμαῖος ἀξιωματικός. Καί ὅμως σ' αὐτόν τόν ἑκατόνταρχο ἔδωσε ὁ Χριστός τόν *ἔπαινο* καί τό *βραβεῖο*.

Σέ δύο πρόσωπα ὁ Χριστός ἔδωσε τόν *ἀξιοθαύμαστο ἔπαινο*. Σέ μία γυναῖκα, στή Χαναναία μητέρα. Τῆς εἶπε: *«Ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις»* (Ματθ. ιε΄ 28). Καί σ' ἕναν ἄνδρα, στόν ἑκατόνταρχο τῆς Καπερναούμ. Εἶπε γι' αὐτόν σ' ὅλους ἐμᾶς, πού θεωρούμαστε μέλη τοῦ νέου Ἰσραήλ, τῆς Ἐκκλησίας: *«Ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐδέ ἐν τῷ Ἰσραήλ τοσαύτην πίστιν εὗρον»* (Ματθ. η΄ 10).

● Τί ἦταν ἐκεῖνο, πού ξύπνησε τή συνείδησι τοῦ ἑκατοντάρχου καί ξεπετάχτηκε πίστις θαυμαστή; Ἄκουσε τό *κουδούνι* τοῦ Θεοῦ. Καί τό κουδούνι τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ *πόνος*. Μόνο πού ὅταν οἱ μαθητές εἶναι *κουφοί*, δέν ἀκοῦνε τό κουδούνι. Κουφοί χριστιανοί, δέν ἀκοῦμε τό κάλεσμα τοῦ Θεοῦ.

● *Πόνος* τοῦ ἑκατοντάρχου τό παιδί του. Καί παιδί του ὀνομάζει τόν *δοῦλο* του. *«Τό παιδί μου βρίσκεται στό σπίτι παραλυτικό»* (Ματθ. η΄ 6). Αὐτό εἶναι τό

κουδούνι. Καί ἀπ' αὐτό τό κουδούνι, προσέξτε, πόσα μαθήματα ἔμαθε καλά καί πῆρε ἄριστα.

● Ἄριστα στήν *ἀγάπη*. Ἀγαποῦσε τό δοῦλο του σάν παιδί του. Πολλοί γονεῖς δέν ἀγαποῦν τά φυσικά παιδιά τους οὔτε σάν τά... σκυλιά τους. Σκοτώνουν τά παιδιά μέ τίς *ἐκτρώσεις*, καί ἡ καρδιά τους ὅλο καί σκληραίνεται.

● Ἄριστα στήν *πίστι*. Πίστευε ἀκράδαντα στήν *παντοδυναμία* τοῦ Χριστοῦ. Τοῦ λέει: *«Εἰπέ λόγῳ καί ἰαθήσεται ὁ παῖς μου»* (Ματθ. η' 8).

● Πίστευε στήν *ἐξουσία* τοῦ Χριστοῦ. Καί αὐτός ὡς ἀξιωματικός εἶχε ἐξουσία.

—Καί ἐγώ -λέει- ἔχω ἐξουσία. Λέω στόν ἕνα στρατιώτη μου *«πήγαινε»*, καί πηγαίνει, καί στόν ἄλλον *«ἔλα»*, καί ἔρχεται. Μά Ἐσύ, Χριστέ, δέν ἔχεις ἁπλῶς ἐξουσία. Ἔχεις *αὐτεξουσία*. Εἶσαι ἡ Οὐσία τῆς Θεότητας. Καί *«ἔχεις πᾶσαν ἐξουσίαν»* (Ματθ. κη' 18).

● Πιστεύουμε στήν ἐξουσία τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ; Πιστεύουμε σ' ἐκεῖνο τό θεϊκό *ΕΓΩ*, πού μέ πλήρη τή θεϊκή Του αὐτοσυνειδησία διακηρύττει ὁ Χριστός; *«Ἐγώ* -τοῦ λέει- *ἐλθών θεραπεύσω αὐτόν»* (Ματθ. η' 7).

● Πῆρε ἄριστα ὁ ἑκατόνταρχος καί στήν *παράκλησι*. Παρακαλεῖ τόν Χριστό. Πῶς παρακαλεῖ; Πέφτει στά πόδια. Προσκυνεῖ τόν Χριστό. Τόν προσφωνεῖ *«Κύριε»*. Ἐμεῖς πῶς παρακαλοῦμε τόν Χριστό; Ἀνάβουμε μία λαμπάδα; Ἔ, ὄχι, αὐτό δέν εἶναι παράκλησις. Πῶς; Κάνω ἁπλῶς ἕνα σταυρό; Ἔ, ὄχι, αὐτό δέν εἶναι παράκλησις.

Παράκλησις εἶναι ἡ κραυγή.

Παράκλησις εἶναι ἡ ἱκεσία.

Παράκλησις εἶναι τό γονάτισμα καί τά δάκρυα.

Παράκλησις εἶναι τό *«Κύριε, Κύριε, βοήθει μοι!»*.

● Μά ἄν τά ἄριστα τῆς Ἀγάπης, τῆς Πίστεως, τῆς Παρακλήσεως εἶναι σπουδαῖα, στήν περίπτωσι τοῦ ἑκατοντάρχου, ἕνα ἄλλο *ἄριστα* εἶναι μέ... τόνο! Τό ἄριστα τῆς *ταπεινώσεως*.

—Θά ἔλθω στό σπίτι σου, τοῦ λέει ὁ Χριστός.

—Ὄχι -ἀπαντᾶ ὁ ἑκατόνταρχος-. Δέν θά ἔλθῃς! Δέν εἶμαι *«ἄξιος»* νά μπῇς στό δικό μου σπίτι (Ματθ. η' 8).

● Βλέπετε; Ἐμεῖς στόν καιρό τῆς φοβερῆς πανδημίας χαλάσαμε τόν κόσμο γιατί γιά λίγο ἔκλεισαν οἱ ἐκκλησίες. Εἴμαστε ἄραγε ἄξιοι νά μπαίνουμε στό Ναό; Εἴμαστε ἄξιοι νά κοινωνοῦμε τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ; Βεβαίως καί πρέπει νά κοινωνοῦμε. Μά νά εἴμαστε ἄξιοι. Εἶναι ἄξιο τό σπίτι μας νά φιλοξενῇ τόν Χριστό; Βεβαίως καί πρέπει νά μπαίνῃ στό σπίτι μας ὁ Χριστός. Μά πρῶτα νά φύγουν ἀπό τό σπίτι τά κοσμικά, τά πολυτελῆ, τά αἰσχρά.

● Δέν μπῆκε τελικά ὁ Χριστός στό σπίτι τοῦ ἑκατοντάρχου. Ἀπό *μακρυά* τοῦ ἔδωσε τό βραβεῖο. *«Ὕπαγε καί ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι»* (Ματθ. η' 13). Δέν μπῆκε ὁ Χριστός. Μπῆκε ὅμως ἐκεῖνος στό σπίτι τοῦ Χριστοῦ. Στό σπίτι τῆς *βασιλείας Του*.

● Μέ τρομάζει ἐκεῖνο τό *«ἐκβληθήσονται ἔξω»* (Ματθ. η' 12). Θά μᾶς πετάξῃ ἔξω!...

● Ὄχι, Κύριε! Θέλουμε νά πιστεύουμε, θέλουμε νά Σέ ἀγαπᾶμε, θέλουμε νά Σέ παρακαλοῦμε. Εἴμαστε ἀνάξιοι. Ἀλλά χωρίς Ἐσένα δέν μποροῦμε νά ζήσουμε. Μή μᾶς ἀποδοκιμάσῃς. Δέξε μας κατά τό πολύ ἔλεός Σου.

Ἀρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Εἰρήνη ὄχι μόνο στά λόγια

Ὄχι μόνο στά λόγια, ἀλλά καί στήν πρᾶξι νά εἰρηνεύουμε. Ὄχι μόνο μέ τό στόμα, ἀλλά καί μέ τή διάνοια. Ἄν στό ναό λές «Εἰρήνη, καί τῷ πνεύματί σου», ἀλλ' ἔξω ἐχθρεύεσαι, βρίζοντας καί κατηγορώντας, καί περιλούῃς κρυφά μύριους ἄλλους μέ μύριες βρισιές, τότε τί εἰρήνη εἶναι αὐτή;

Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 10,404

Δημογραφικό καί πολύτεκνοι

Κραυγή γιά τό μέλλον τοῦ Ἔθνους

Πολύτεκνος σέ ὑπουργούς

Στίς 26 Μαΐου 2022 πραγματοποιήθηκε στά Μελίσσια Ἀττικῆς κομματική ἐκδήλωσις τῆς Νέας Δημοκρατίας.

Ἐνώπιον τεσσάρων ὑπουργῶν ὁ 39χρονος Παλιάκης Δαμιανός, πού ἔχει 7 παιδιά καί 78 ἀνήψια, μίλησε γιά τό μεῖζον θέμα τοῦ Δημογραφικοῦ καί τῆς ὑπογεννητικότητας. Παρουσίασε μέ συγκλονιστικό τρόπο τήν πραγματική κατάστασι, πού ἐπικρατεῖ στήν Ἑλλάδα.

Χαρακτήρισε τή μείωσι τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ὡς ἐθνική γενοκτονία. Θύμισε ὅτι μέ τήν γενοκτονία τῶν Ποντίων (ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου) σφαγιάστηκαν 353.000 Ἕλληνες. Καί ἐπεσήμανε, ὅτι κάπου ἐκεῖ εἶναι καί τό σημερινό νούμερο τῆς μειώσης τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἐν καιρῷ... εἰρήνης! Σφαγιάζονται (ὄχι ἅπαξ), κάθε χρόνο, 300.000 ἑλληνόπουλα, ζωντανά βρέφη, πού ἐνῶ κυοφοροῦνται, ἐπεμβαίνουν βίαια οἱ ἐκτρωσιολόγοι καί τά θανατώνουν. Σφαγιάζονται τά ἀθωότερα πλάσματα. Σέ δέκα χρόνια θανατώνονται 3.000.000 ἑλληνόπουλα. Καί τό φρικτό ἔγκλημα γίνεται μέ εὐλογίες τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, πού ἔχει νομιμοποιήσει τήν ἄμβλωσι (ἔκτρωσι), ἐπιδοτώντας μάλιστα κάθε γιατρό, πού ἐν ψυχρῷ πολτοποιεῖ τά βρέφη τῆς Ἑλλάδος!

Ὁ κ. Δαμιανός ἀπευθύνθηκε πρός τόν Πρωθυπουργό καί τοῦ ζήτησε νά βγῆ μπροστά καί νά μιλήση στόν ἑλληνικό λαό, ὅτι ἡ χώρα μας σβήνει ὁριστικά, ὅτι δέν ὑπάρχει μέλλον, ὅτι ἡ Ἑλλάδα ἔχει καταντήσει ἕνα ἀπέραντο γηροκομεῖο καί ὅτι χρειάζεται ἐθνικό σχέδιο στήριξης τῆς οἰκογένειας...

Ἡ παρρησία τοῦ ὑπερπολύτεκνου πατέρα ἐνθουσίασε τό πλῆθος. Πλήν ὅμως τόσο ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὅσο καί οἱ ἁρμόδιοι ὑπουργοί, ἐπιμένουν στήν ἰσχύ τοῦ ἐθνοκτόνου νόμου τῶν ἐκτρώσεων. Ὑπῆρξε θαρραλέα ἡ παρέμβασις τοῦ παρόντος ὑπουργοῦ κ. Χατζηδάκη, ἀλλά δέν ἀρκεῖ ἕνας λόγος σέ μία σύναξι. Ἀπαιτεῖται ἄμεση κατάργησις τῶν ***ἀμβλώσεων*** καί κίνητρα γιά αὔξησι τῆς τεκνογονίας.

Εἶπε ὁ κ. Χατζηδάκης:

«Ὀφείλουμε νά παραδεχθοῦμε, ὅτι σέ ὅσα εἶπε ὁ Δαμιανός ἔχει ἀπόλυτο δίκιο. Ἀνέφερε μάλιστα, ὅτι τό 2021 μπῆκαν στήν πρώτη τάξι τοῦ δημοτικοῦ 85.000 παιδάκια, ἐνῶ στό δικό μου ὑπουργεῖο ἔκαναν αἴτηση γιά σύνταξη 193.000!!! Ἐπίσης ἀπό τό 2016 μέχρι τό 2021 ἔκαναν συνολικά αἴτηση γιά σύνταξη 1.005.000 Ἕλληνες πολίτες! Τήν ἑπόμενη τετραετία τό Δημογραφικό θά εἶναι πρώτη προτεραιότητα, θέλοντας καί μή. Τό θέμα τῆς οἰκογένειας δέν εἶναι θέμα οἰκονομικό. Ἀναρωτιέμαι: Ἡ γενιά τῶν παππούδων μας ἔκαναν πολλά παιδιά, διότι εἶχαν χρήματα;...».

Ὁ πατέρας του ἔχει 13 παιδιά καί 81 ἐγγόνια

Ὁ κ. Δαμιανός Παλιάκης εἶναι γυιός τοῦ κ. Εὐστρατίου Παλιάκη, τοῦ Ἕλληνα μέ τά περισσότερα ἐγγόνια στόν τόπο μας.

Ὁ λόγος πού ὁ ἴδιος ἔγινε πολύτεκνος καί τό πέρασε καί στά παιδιά του εἶναι ἡ ἀγάπη του γιά τά παιδιά. Ἔμαθε ἀπό μικρός πώς ὅσο τά ὑλικά ἀγαθά μοιράζονται σέ μία οἰκογένεια, ἡ ἀγάπη πολλαπλασιάζεται. Ἤθελε πάντα νά κάνη πολλά παιδιά καί τό εἶπε στήν σύζυγό του τήν μέρα πού τήν γνώρισε πρίν ἀπό 45 χρόνια. Μόλις κατάλαβε πώς καί ἡ ἴδια ἔχει τήν ἴδια ἐπιθυμία, κατάλαβε πώς εἶναι ἡ γυναίκα τῆς ζωῆς του. Ἡ «ἁγία γυναίκα» ὅπως τήν ἀποκαλεῖ.

Ἡ συνέντευξίς του

Ἀπό συνέντευξί, πού παραχώρησε στήν

κ. Ἑλένη Λαζάρου δημοσιεύουμε ὡρισμένα στιγμιότυπα:

—***Ὄντως ἔχετε 81 ἐγγόνια;***

—Μέχρις στιγμῆς... Ἡ μία κόρη μου καί ἡ μία νύφη μου εἶναι ἔγκυες τώρα καί κάποια ἀπό τά παιδιά μου εἶναι φρεσκοπαντρεμένα. Περιμένουμε πολλά ἐγγονάκια ἀκόμα...

—***Ἀπό ποῦ κατάγεστε;***

—Ἀπό τήν Λιβαδειά Σερρῶν... Τό ξέρεις τό χωριό μου;

—***Καί βέβαια... Καί πῶς βρεθήκατε στήν Ἀθήνα;***

—Τυχαῖα. Ὅταν δέν πέρασα σέ μία τάξη τοῦ σχολείου ἀσχολήθηκα μέ τά κρέατα. Μαζί μέ ἕναν ξάδερφό μου εἴχαμε μία χασαποταβέρνα στό χωριό καί ὅταν ἐκεῖνος κατέβηκε στήν Ἀθήνα, τόν ἀκολούθησα...

—***Τήν σύζυγο πῶς τήν γνωρίσατε; Σερραία καί αὐτή;***

—Ὄχι, ἀπό τήν Δράμα. Ἀλλά τήν γνώρισα στήν Καβάλα. Μετά τό λύκειο εἶχε πάει στά ξαδέρφια της. Ὅταν τήν εἶδα, μοῦ ἄρεσε. Ἀπό διαίσθηση κατάλαβα πώς τῆς ἀρέσουν τά παιδιά. Ὅταν μοῦ εἶπε πώς εἶχε πρότυπο τή γιαγιά της, πού εἶχε 9 παιδιά, κατάλαβα πώς θά ἦταν ἡ γυναίκα τῆς ζωῆς μου. "Ἀμάν! Λαχεῖο!", σκέφτηκα...

—***Καί κάνατε 13 παιδιά;***

—Ναί, καί εἶναι ὅλα ὑπέροχα. Καί τά παιδιά μας καί οἱ νύφες μας καί οἱ γαμπροί μας. Λοιπόν... Σημειώνεις; Πρώτη εἶναι ἡ Μαρίνα μας, δασκάλα, πού ἔχει γράψει καί 7 παιδικά βιβλία. Ἔχει 11 παιδιά. Μετά ἡ Ἐλπίδα μας. Φιλόλογος. 10 παιδιά καί αὐτή. Μετά ἡ Κατερίνα. Θεολόγος. 10 παιδιά καί αὐτή. Ὅπως βλέπεις, τά πρῶτα παιδιά ἦταν κορίτσια. Τήν τετάρτη κόρη μας τήν εἴπαμε Μαρία. Ἔγινε γιατρός καί ἔκανε 10 παιδιά καί αὐτή... Τό πέμπτο παιδί μας ἦταν ἀγόρι. Ὁ Δημήτρης μας, πού ἀπέκτησε 6 παιδιά. Μετά ὁ Δαμιανός μας, μέ 7 παιδιά. Ἀγόρι καί τό ὄγδοο παιδί μας: Ὁ Ἐμμανουήλ, πού εἶναι μουσικός. Αὐτός ἄργησε νά παντρευτεῖ ἐπειδή σπούδαζε, ἀλλά βρῆκε μία πολύ καλή γυναίκα, τήν Παναγιώτα, πού εἶναι ἀρχιτέκτονας καί ἑτοιμάζεται νά γεννήσει τό τέταρτο παιδί τους. Μετά γεννήθηκε ὁ Χαράλαμπος. Δουλεύει σέ ἑστιατόριο, καί ἔχει 5 παιδιά, τέσσερις κόρες κι ἕναν γιό. Μετά ἀπό 4 ἀγόρια θέλαμε πάλι κορίτσι. Ἦρθε ἡ Εὐπραξία μας, πού ἔγινε γεωπόνος καί ἀπέκτησε 10 παιδιά. Καί στή συνέχεια ἄλλη κόρη, πού εἶναι παντρεμένη στήν Σίφνο καί ἑτοιμάζει τό πέμπτο παιδάκι της. Ὅλα ἀγόρια. Μετά γεννήθηκε ὁ Νεκτάριος, πού εἶναι 25 ἐτῶν καί ἔχει 3 ἀγοράκια. Μετά γεννήθηκε ἡ Στέλλα μας, πού παντρεύτηκε μέ ἕναν φίλο τοῦ Νεκταρίου. Καί τελευταῖος γεννήθηκε ὁ Ἰωάννης ὁ "διακλήρου"...

—***Τί ἐννοεῖτε "διακλήρου";***

—Εἶναι μία ὡραία καί ἀστεία ἱστορία... Ἦταν ἡ περίοδος πού εἴχαμε 12 παιδιά. Ἡ κόρη μου ἡ Μαρίνα μέ πείραζε πώς ἀναπαύθηκα στά 12 καί σταμάτησα τήν προσπάθεια νά ἀποκτήσω ἄλλο παιδί. Τῆς εἶπα λοιπόν πώς ποτέ δέν σταμάτησε ἡ ἐπιθυμία μου νά μεγαλώσω κι ἄλλο τήν οἰκογένειά μας. "Τότε θά κάνετε κι ἄλλο, μπαμπᾶ. Ἅμα μείνει ἡ μαμά ἔγκυος, πές το μόνο σέ μένα".

Ὄντως σέ λίγο καιρό ἡ κυρία Δέσποινα ἦταν πάλι ἔγκυος. Τό εἶπα μόνο στή Μαρίνα, πού ἑτοίμασε μία ὡραία ἔκπληξη. Μᾶς ἔστειλε στό Λονδίνο καί μᾶς συμβούλεψε νά ἀγοράσουμε σέ ὅλα τά παιδιά ἀπό ἕνα ὡραῖο ζευγάρι παπούτσια. Τό κάναμε. Ἡ ἴδια ἔμεινε στό σπίτι, μᾶς μαγείρεψε ἕνα πεντανόστιμο φαγητό καί ὀργάνωσε ἕνα ὑπέροχο οἰκογενειακό γεῦμα μόλις γυρίσαμε ἀπό τό ἀεροδρόμιο. Ἀφοῦ λοιπόν φάγαμε καί μοιράσαμε τά δῶρα, ἡ Μαρίνα πῆρε τόν λόγο καί εἶπε:

"Παιδιά αὐτό τό τραπέζι, ἀλλά καί τά δῶρα πού μᾶς μοιράστηκαν, δέν μᾶς τά ἔφερε οὔτε ἡ μαμά οὔτε ὁ μπαμπάς, ἀλλά ὁ νέος ἤ ἡ νέα πού ἔρχεται στή ζωή μας καί εἶναι στήν κοιλιά τῆς μαμᾶς".

Τότε ἀκολούθησαν πολύ συγκινητικές στιγμές. Ἔπεσαν ὅλοι πάνω στήν μαμά τους καί ἀγκάλιαζαν τήν κοιλιά της. Ἐγώ ἔκλαιγα ἀπό χαρά καί συγκίνηση. Βλέπεις ἄλλες οἰκογένειες μέ ἕνα ἤ δύο παιδιά καί δέν θέλουν ἄλλο. Καί αὐτά τά 12 ἤθελαν καί ἄλλο... Τό λέω ἀκόμα καί συγκινοῦμαι...

—***Καί γιατί τόν λέτε "διακλήρου";***

—Ὅταν ἦρθε ἕνας Ἅγιος ἄνθρωπος στό σπίτι μας νά μᾶς δεῖ, ρώτησε τά παιδιά μου: "Τί ἄνθρωπος εἶναι ὁ πατέρας σας;". Καί τά κορίτσια ἀπάντησαν: "Καλός εἶναι, ἀλλά λί-

γο φασίστας”! “Δέν μοῦ φαίνεται γιά φασίστας, ἀλλά γιατί τό λέτε αὐτό;”, τίς ρώτησε. Τότε αὐτές ἀπάντησαν: “Ἐπειδή βγάζει στά παιδιά ὅ,τι ὄνομα θέλει...”. Ὁ Ἰωάννης ἦταν ἀβάπτιστος τότε... “Νά κάνουμε κλῆρο τότε”, πρότεινε. Ὁ καθένας ἔγραψε σέ ἕνα χαρτάκι τό ὄνομα πού πρότεινε. Ἐγώ ἔγραψα Ἰωάννης. Ὁ γέροντας σταύρωσε τά χαρτάκια, τά ἀνακάτεψε καί τράβηξε αὐτό πού ἔλεγε Ἰωάννης... Τό κορίτσια εἶπαν πώς ἦταν στημένη ἡ κλήρωση. Ὁ γέροντας τίς πρότεινε νά ξανακάνουν τήν κλήρωση καί νά τραβήξουν οἱ ἴδιες τό χαρτάκι. Ὅπερ καί ἐγένετο... Καί τράβηξαν τό ὄνομα... Ἰωάννης! Γι’ αὐτό τόν λέμε “διακλήρου”.

—***Ἐσεῖς τί δουλειά κάνετε;***

—Πολύτεκνος! Εἶναι πράγματι δουλειά νά ἔχεις τόσα παιδιά. Ἀλλά ἐργαζόμουν στήν ΔΕΗ. Ἀπό ἐκεῖ πῆρα σύνταξη. Καί μετά βοηθάω ἐδῶ στό παρεκκλήσι...

—***Πολλά σύγχρονα ζευγάρια λένε πώς δέν κάνουν παιδιά ἐπειδή δέν ἔχουν χρήματα. Τί ἔχετε νά τούς πεῖτε σεῖς πού ἔχετε τόσα παιδιά καί ἐγγόνια;***

—Δέν ἰσχύει. Κάθε παιδί εἶναι εὐλογία καί φέρνει τήν τύχη του. Ἐγώ ἤμουν πάμφτωχος καί νοικιάζαμε στό Παγκράτι. Ἡ σύζυγος δέν ἐργαζόταν, ἀφοῦ μεγάλωνε τά παιδιά. Μετά τό πέμπτο παιδί ἦρθε καί τό αὐτοκίνητο... Μέ ἀγάπη ὅλα γίνονται. Νά σοῦ πῶ κάτι, πού μοῦπε ὁ γαμπρός μου ἀπό τήν Σίφνο: “Πατέρα, κάθε παιδί πού ἔρχεται διπλασιάζεται τό εἰσόδημά μας...”. Εἶναι λογιστής. Καί μετά ἀπό κάθε παιδί αὐξάνονται οἱ δουλειές πού τοῦ ἀνατίθενται μέ ἀποτέλεσμα νά μεγαλώσει τό γραφεῖο του καί νά προσλάβει καί ἄλλους ὑπαλλήλους.

Ὁ Θεός φροντίζει γιά ὅλα. Γίνονται καθημερινά θαύματα καί ὅλα τά προβλήματα λύνονται.

Βόμβα τό Δημογραφικό

Ὡς βόμβα παρουσίασε ὁ πρωθυπουργός κ. Κυριάκος Μητσοτάκης τό Δημογραφικό σέ ἐκδήλωσι τήν 8η Ἰουνίου 2022. Καί ὑποσχέθηκε τή λῆψι μέτρων γιά τήν ἀντιμετώπισι τοῦ τραγικοῦ προβλήματος.

● Μέ ὅλη τήν ἐκτίμησι στό πρόσωπο καί τό ἀξίωμά του, θέλουμε νά διαμαρτυρηθοῦμε ἐντόνως. Τό πρόβλημα, κ. Πρωθυπουργέ, δέν λύνεται μέ οἰκονομικά κίνητρα, μέ ἐργασιακές διευκολύνσεις στούς γονεῖς μέ παιδιά, μέ ἐνίσχυσι τῆς οἰκογένειας, μέ συγκράτησι τοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ Ἔθνους διά ἑλληνοποιήσεων ἀλλοδαπῶν. Δέν ἀκούσαμε δυστυχῶς ἀπό τό στόμα μας τίς δύο καίριες γιά τό πρόβλημα φράσεις:

«***Καταργοῦμε τό νόμο τῶν ἀμβλώσεων***».

«***Συνέλληνες, κάνετε παιδιά, ὅσο ὁ Θεός ἐπιτρέπει καί χαρίζει κάθε δῶρο τοκετοῦ***».

● Γνωρίζετε ἤ δέν γνωρίζετε, κ. Πρωθυπουργέ, ὅτι κάθε χρόνο χάνουμε 300.000 παιδιά; Τά σφαγιάζει τό νυστέρι κάποιου ἐκτρωσιολόγου. Καταλαβαίνετε, ὅτι ἄν δέν γινόταν καμμία ἔκτρωσι, αὐτομάτως, θά εἴχαμε σέ δέκα χρόνια αὔξησι τοῦ πληθυσμοῦ κατά 3.000.000;

● Γιά τό ΣΤΟΠ στό βρεφοκτόνο ἔγκλημα τῶν ἐκτρώσεων ὑπεύθυνος καί ἁρμόδιος εἶναι ὁ κ. Πρωθυπουργός καί ἡ Κυβέρνησίς του.

● Γιά τήν ὥθησι γιά τεκνοποιΐα ὅσων ἀποφεύγουν νά γεννοῦν παιδιά καί ἀρκοῦνται στό 1 ἤ 2, ἁρμοδιώτερη φυσικά εἶναι ἡ πνευματική ἡγεσία μας. Ἀπό τήν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέχρι τόν τελευταῖο ἐξομολόγο ἤ καί ἁπλῶς κληρικό, ὀφείλουμε ν’ ἀναλάβουμε ἐκστρατεία, μέ τήν πειθώ κατ’ ἰδίαν, μέ κηρύγματα καί διαλέξεις, μέ συνέδρια καί συσκέψεις, ἀλλά καί μέ οἰκονομική ἐνίσχυσι τῶν πολυτέκνων. ***Ὄχι στήν ἀποφυγή τῆς τεκνογονίας.***

Πιτσιρίκια μέ συνθήματα

Σέ ἀρκετά τηλεοπτικά κανάλια ἐμφανίζονται πολλές φορές τήν ἡμέρα μικρά παιδιά μέ συγκλονιστικά συνθήματα:

—Τά τελευταῖα χρόνια στήν Ἑλλάδα οἱ ἄνθρωποι ἄνω τῶν 65 ἐτῶν σχεδόν διπλασιάστηκαν.

—Οἱ γεννήσεις μειώθηκαν περίπου στό μισό.

—Ὁ πληθυσμός τῆς Ἑλλάδας γερνάει.

—Σέ τριάντα χρόνια ἀπό σήμερα ὁ πληθυσμός τῆς Ἑλλάδας θά εἶναι μειωμένος ἕως καί δυόμισυ ἑκατομμύρια!

—Τά παιδιά θά εἶναι ἕως καί 600.000 λιγώτερα. Δηλαδή θά μειωθοῦν μέχρι καί 37%.

100 χρόνια ἀπό τή Μικρασιατική καταστροφή
(1922-2022)

† Χρυσόστομος Σμύρνης

Χρυσόστομος Καλαφάτης, Μητροπολίτης Δράμας (1902-1910), ὕστερα Σμύρνης (1910-1922), ἐθνομάρτυρας καί ἱερομάρτυρας. Γεννήθηκε στήν Τρίγλια τῆς Προποντίδας τό 1867. Ἀπό παιδί φαινόταν ὁ ψυχικός του πλοῦτος καί τά διανοητικά καί πνευματικά του χαρίσματα.

● Σπούδασε στή Θεολογική Σχολή τῆς Χάλκης. Ἔλεγε ἀργότερα: *«Ἐκεῖ ἐποτίσθην τό ἄδολον γάλα τῆς θεοσεβείας καί τόν γλυκύν χυμόν τῆς γνώσεως»*.

● Διάκονος χειροτονήθηκε τό 1893. Τό 1897 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος. Μεγάλος πρωτοσύγκελλος τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

● Ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Γ΄ τό 1902 τοῦ ἔγραψε: *«Ἔχεις πολλά προσόντα, οὐχ ἧττον ἐξακολούθει καί ἐν τῷ μέλλοντι προσέχων σεαυτῷ, διότι ἡμέραν τινά θά καταλάβῃ, ἐξέχουσαν θέσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἐκκλησίας»*.

● Τόν Μάϊο τοῦ 1902 ἐξελέγη ἀπό τήν Σύνοδο τοῦ Πατριαρχείου Μητροπολίτης Δράμας. Χειροτονήθηκε ἀπό τόν ἴδιο τόν Πατριάρχη Ἰωακείμ τόν Γ΄. Ἐπωμίζετο τή διαποίμανσι τῆς πιό ταραχώδους ἐπαρχίας τῆς Μακεδονίας.

Ἀσπαζόμενος μέ συγκίνησι τή δεξιά τοῦ Πατριάρχου εἶπε (προφητικά): *«Ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ καί ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ θά ὑπηρετήσω τήν Ἐκκλησίαν καί τό Γένος, καί ἡ μίτρα, τήν ὁποίαν αἱ ἅγιαι χεῖρές σου ἐναπέθεσαν ἐπί τῆς κεφαλῆς μου, ἐάν πέπρωται νά ἀπολέσῃ ποτέ τήν λαμπηδόνα τῶν λίθων της, θά μεταβληθῇ εἰς ἀκάνθινον στέφανον μάρτυρος ἱεράρχου»*.

● Ἀπό τίς πρῶτες μέρες τῆς διακονίας του στή Δράμα ἔταξε τόν ἑαυτό του ἀνάλωμα γιά τίς πνευματικές καί ὑλικές ἀνάγκες τοῦ ποιμνίου του. Ἀνήγειρε ὡραιότατο μητροπολιτικό ναό, ἐπισκοπικό μέγαρο καί πολλά φιλανθρωπικά καί ἐκπαιδευτικά ἱδρύματα. Στίς δύσκολες τότε περιστάσεις γιά τήν Ἐκκλησία καί τό Ἔθνος ἔδρασε ἱεραποστολικά, ἐθνικά καί κοινωνικά, χωρίς νά καμφθῇ ἀπό τίς ἀπειλές τῶν ἐχθρῶν.

● Μέ θερμότητα λόγου κηρύττει τήν συναδέλφωσι, τήν ἀγάπη καί τήν ὁμόνοια καί ἐπαναφέρει στήν κανονικότητα τῆς Ἐκκλησίας τά χωριά καί τίς κωμοπόλεις, πού ἡ βία τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου εἶχε προσαρτήσει στή Βουλγαρική ἐξαρχία.

● Ἡ Τουρκική διοίκησις μίσησε τόν θαρραλέο ἱεράρχη. Τό 1907 ζήτησε ἀπό τό Πατριαρχεῖο τήν ἀπομάκρυνσί του ἀπό τή Δράμα. Ὁ θαρραλέος ποιμένας γράφει πρός τόν Ἕλληνα πρόξενο τῆς Κωνσταντινουπόλεως:

«Ἐν περιπτώσει μεταθέσεώς μου ἐκ Δράμας ἐνεργήσατε νά μετατεθῶ εἰς Ἀδριανούπολιν, ὅπως δυνηθῶ ν' ἀγωνισθῶ εἰς τήν πρώτην γραμμήν τοῦ πυρός καί ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελον πέσει, νά πέσω ὡς ἀετός καί οὐχί ν' ἀποθάνω ἀδρανῶν εἴς τινα ὀρνιθῶνα τῆς Ἀνατολῆς. ***Ζητῶ Σταυρόν, μεγάλον Σταυρόν, ἐπί τοῦ ὁποίου θά δοκιμάσω τήν εὐχαρίστησιν καθηλούμενος καί μή ἔχων ἕτερόν τι νά δώσω πρός σωτηρίαν τῆς ἡμετέρας λατρευτῆς πατρίδος, νά δώσω τό αἷμά μου. Οὕτως ἐννοῶ τό ἐπ' ἐμοί τήν ζωήν καί τήν ἀρχιερωσύνην****».

● Οἱ ἀγῶνες τοῦ Χρυσοστόμου στή Δράμα, οἱ μεγάλες ἐθνικές ὑπηρεσίες του, ὁ ἔνθεος ζῆλος του, ἡ πίστις του στόν Χριστό ἔκαναν τό ὄνομα τοῦ σπουδαίου ἐπισκόπου γνωστό στό πανελλήνιο.

● Τό Πατριαρχεῖο εἰσάγει τήν ὑπόθεσί του στήν Ἱ. Σύνοδο καί ἐνεργεῖ, ὥστε νά ἐπανέλθη στήν ἕδρα του ἀπό τή Θεσσαλονίκη, ὅπου εἶχε καταφύγει. Πλήν ὅμως ἀντί

γιά τή Δράμα βρέθηκε, ἐν εἴδει ἐξορίας, στήν ἰδιαιτέρα του πατρίδα Τρίγλια. Στό μεταξύ ἀπέστειλε ἐπιστολή στό ποίμνιό του καί συνιστᾶ γαλήνη καί ὁμόνοια. Μεταξύ ἄλλων γράφει: *«Θά βαδίσωμεν ὅπου ἄν ὁ δάκτυλος τῆς θείας Προνοίας μᾶς ὁδηγήσῃ. Ἡμεῖς εἴμεθα οἱ σπείροντες καί εἰς ἡμᾶς ἔλαχεν ὁ κλῆρος νά καθαρίσωμεν τό ἔδαφος τῶν ἀκανθῶν καί νά ὑποφέρωμεν τούς κόπους τῆς σπορᾶς καί διά τῶν δακρύων μας νά ποτίσωμεν τά σπέρματα»*.

● Τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1908 ἡ Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου ἐπανέφερε τόν θερμό ἱεράρχη στή Δράμα. Τήν Κυριακή 17 Αὐγούστου 1908 οἱ Δραμινοί ἐπεφύλαξαν ἀπερίγραπτη ὑποδοχή στόν Μητροπολίτη τους. Σέ λίγες ὅμως ἡμέρες ὁ ἐνθουσιασμός μετετράπη σέ πένθος. Ὁ Χρυσόστομος δέν ἐπιτρέπεται νά περιοδεύη στήν ἐπαρχία του. Νέα ἀπομάκρυνσις τόν περιμένη. Προσωρινά πάλι ἐξορία στήν Τρίγλια...

● Στίς 11 Μαρτίου 1910 ἡ Πατριαρχική Σύνοδος, ὑπό τήν προεδρεία τοῦ Ἰωακείμ τοῦ Γ΄ ἐξέλεξε τόν ἀπό Δράμας Χρυσόστομο (Καλαφάτη) Μητροπολίτη Σμύρνης. Τηλεγραφώντας στόν Σμυρναϊκό λαό ἀναγγέλλει:

«Περιπτυσσόμενοι πάγκαλον μαρτυρικήν Σμυρναίων Ἐκκλησίαν, φαεινόν ἀστέρα Ἀποκαλύψεως, εὐαγγελιζόμεθα πᾶσιν ὑμῖν χαράν, πέμποντες τήν ἀρχιερατικήν εὐλογίαν ἐθνοπρεπεῖ κλήρῳ καί εὐσεβεῖ λαῷ. Πληρώσατε μέτρον ἡμετέρας χαρᾶς εἰρηνεύοντες μετ' ἀλλήλων, τά τοῦ Χριστοῦ φρονοῦντες».

● Τήν 10η Μαΐου 1910 ἔφθασε ὁ Χρυσόστομος στή Σμύρνη. Ὁ λαός τόν ὑποδέχθηκε ἐνθουσιωδῶς....

● Ἡ κοινωνική καί ἐθνική δρᾶσις τοῦ Χρυσοστόμου στή Σμύρνη εἶναι θαυμαστή. Μέ τίς ποικίλες δραστηριότητες καί ἐνέργειές του κινεῖ καί πάλι τό μῖσος ἐναντίον του. Τόν Αὔγουστο τοῦ 1915 συνοδεία τουρκικῆς φρουρᾶς τόν μεταφέρει σιδηροδρομικῶς στήν Κωνσταντινούπολι.

● Ἡ ἀνακωχή τοῦ Μούδρου τόν Νοέμβριο τοῦ 1918 δίνει τήν εὐκαιρία στόν ἐξόριστο Χρυσόστομο νά ἐπιστρέψη στή Σμύρνη. Τήν 1η Μαΐου 1919 φτάνει τό ἄγγελμα τῆς ἐλευθερίας. Πρῶτος ὁ Χρυσόστομος δέχεται τήν εἴδησι, ὅτι τά ἑλληνικά πλοῖα καταπλέουν γιά τήν ἀπελευθέρωσι τῆς Ἰωνίας. Τήν ἑπομένη ὁ Μητροπολίτης γονυκλινής εὐλογεῖ τίς ἑλληνικές σημαῖες καί ὑποδέχεται τούς ἐλευθερωτές.

● Σ' ὅλο τό διάστημα τῆς ἑλληνικῆς κατοχῆς τῆς Σμύρνης (1919-1922) ὁ Χρυσόστομος ὑπῆρξε ὁ ἡγέτης σέ κάθε ἐθνική καί κοινωνική δραστηριότητα. Δυστυχῶς τό ὄνειρο τῆς ἐλευθερίας, πού εἶχε πραγματοποιηθῆ, δέν ἐπρόκειτο νά ζήση γιά πολύ. Τήν ἄνοιξι τοῦ 1922 ἡ θύελλα ἐμφανίζεται ἀπειλητική γιά τόν Ἑλληνισμό.

● Τά γεγονότα ἐξελλίσσονται ραγδαῖα. Οἱ Τοῦρκοι εἰσβάλλουν στή μαρτυρική Σμύρνη. Τήν 27η Αὐγούστου 1922 (Σάββατο) ὁ Μητροπολίτης κάτωχρος εἰσέρχεται στίς 7 τό πρωΐ στό Ναό τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς. Στό τέλος λέει σ' ὅσους εἶχαν προσφύγει στό Ναό:

«Ἡ Θεία Πρόνοια δοκιμάζει τήν πίστιν μας καί τό θάρρος μας καί τήν ὑπομονήν μας τήν ὥραν αὐτήν. Εἰς τά τρικυμίας ἀναφαίνεται ὁ καλός ναυτικός....».

Τό ἑσπέρας ὁ ποιμένας τοῦ λαοῦ ὁδηγεῖται στόν φρούραρχο τῆς πόλεως, τόν σκληρό Νουρεδδίν. Ἀφοῦ τόν ράπισε καί τόν κακοποίησε, τόν παρέδωσε στό ἔξαλλο πλῆθος τῶν Ὀθωμανῶν. Τόν ἔφτυναν, τόν κολάφιζαν, τόν κλωτσοῦσαν, τόν ἔσερναν στά καλντερίμια, τοῦ ἐξώρυξαν τά μάτια... Κι ἐκεῖνος, ὁ ποιμένας ὁ καλός, εὐλογοῦσε τούς βασανιστές.

● Λίγο πρίν ὁ παπικός ἱεράρχης τοῦ πρότεινε ν' ἀποχωρήση μαζί του γιά νά σωθῆ ἀπό τό μαρτύριο. Καί ὁ Ὀρθόδοξος ἱεράρχης ἀπάντησε: *«Παράδοσις τοῦ Ὀρθοδόξου κλήρου, ἀλλά καί καθῆκον τοῦ καλοῦ ποιμένος εἶναι νά παραμείνῃ μέ τό ποίμνιόν του»*.

Τῆς Σμύρνης ἥρωας καί Μάρτυρας ὁ νέος αὐτός Χρυσόστομος. Γενναῖος ἀθλητής τῆς Πίστεως καί τῆς Πατρίδος.

Ἂς ἔχουμε τήν εὐχή του!

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Πῶς θά προσέξουν οἱ πιστοί;

Τό Ἀμήν τοῦ λαοῦ

Ὁ λαός δέν εἶναι παθητικός δέκτης τῶν λεγομένων καί τελουμένων κατά τή θεία Λειτουργία. Συμμετέχει ὁλόψυχα. Ἀπαντᾶ καί μέ τό «***Ἀμήν***». Πῶς, λοιπόν, θά πῆ ὁ λαός τό «*Ἀμήν*» γιά πράγματα, πού δέν τά καταλαβαίνει; Ρωτάει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στό ιδ΄ κεφάλαιο τῆς Α΄ Κορινθίους, πού θεωρεῖται τό κεφάλαιο τῆς λατρείας: *«Ἐάν εὐλογήσῃς τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τόν τόπον τοῦ ἰδιώτου πῶς ἐρεῖ τό Ἀμήν ἐπί τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ; Ἐπειδή τί λέγεις οὐκ οἶδε»* (Α΄ Κορ. ιδ΄ 16). Ἄν δοξολογῆς τόν Θεό μέ τό δικό σου πνευματικό χάρισμα, χωρίς νά καταλαβαίνη ὁ λαός τί λές, πῶς θά ἀκουστῆ τό Ἀμήν;

Καλή εἶναι καί ἡ ὑψηλή θεολογία, καλή εἶναι καί ἡ ἄρτια ἀπόδοσις μουσικῶν κομματιῶν, καλή εἶναι καί ἡ τήρησις τοῦ Τυπικοῦ. Τό κύριο ὅμως πρόβλημα εἶναι, τί ***οἰκοδομεῖ*** τόν εὐσεβῆ λαό. Καί φυσικά ὁ πιστός λαός οἰκοδομεῖται μέ λόγια προσευχῆς καί κηρύγματος ζωντανά, κατανοητά, ἐλκυστικά. Γι᾽ αὐτό λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: *«Θέλω πέντε λόγους διά τοῦ νοός μου λαλῆσαι, ἵνα καί ἄλλους κατηχήσω, ἤ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ (γλωσσολαλίᾳ)»* (Α΄ Κορ. ιδ΄ 19).

Οἰκοδομή καί σωτηρία

Τί πρέπει νά κάνουμε; Νά καταργήσουμε τό τυπικό; Νά περικόψουμε τίς ἀκολουθίες; Νά καταργήσουμε εὐχές καί προσευχές;

Ὄχι! Τίποτε ἀπό ὅλα αὐτά. Δέν εἶναι ὑπόθεσις μεμονωμένων προσώπων νά ἀλλάξουν ἤ νά διορθώνουν τό ***τυπικό τῆς Ἐκκλησίας***.

Ἐμεῖς μποροῦμε νά κρατήσουμε τό μεγαλεῖο τῶν λόγων τῆς λατρείας μας, νά διατηροῦμε ὅσο γίνεται τήν ὁμοιομορφία στή λατρεία, ἀλλά καί νά συνειδητοποιήσουμε τήν εὐθύνη, πού σήμερα ἔχει ξεχαστῆ ἀπό τούς περισσότερους λειτουργούς καί ψάλτες. Δηλαδή:

- Λειτουργοῦμε καί ψέλνουμε γιά τήν ***δόξα*** τοῦ Θεοῦ καί τήν ***ὠφέλεια*** τοῦ λαοῦ.
- Λειτουργοῦμε καί ψέλνουμε πρός «**οἰκοδομήν καί σωτηρίαν**».
- Λειτουργοῦμε καί ψέλνουμε γιά νά ριγοῦμε καί νά ***συγκλονιζώμαστε***.
- Λειτουργοῦμε καί ψέλνουμε ὄχι ὡς γραμμόφωνα ἤ μαγνητόφωνα ἤ CD, πού ψυχρά μεταδίδουν ὅσα χαράχτηκαν πάνω τους.
- Εἴμαστε ***φορεῖς τοῦ Ἁγ. Πνεύματος***. Πυρακτωνόμαστε καί πυρακτώνουμε.
- ***Κατανοοῦμε*** καί φωτίζουμε. Εἴμαστε ***ἀγγελιαφόροι*** τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ἐπιμελής ἀνάγνωσις

Ἐμπόδιο πρός παρακολούθησι καί κατανόησι τοῦ ***Ἀποστόλου*** π.χ. εἶναι κάποτε ὁ... **ψάλτης**! Οἱ περισσότεροι ψάλτες δυστυχῶς θεωροῦν τόν Ἀπόστολο εὐκαιρία πρός ἐπίδειξι τῆς φωνῆς τους καί τῆς μουσικῆς τους ἱκανότητας. Μά ὁ Ἀπόστολος εἶναι ***ἀνάγνωσμα***, δέν εἶναι ***ψάλσιμο***. Εἶναι τροφή πνευματική, δέν εἶναι τρυφή

ἐγωιστική. Ὁ ἴδιος ὁ ψάλτης προαναγγέλλει, ὅτι θά διαβάση μέ καλή ἀπαγγελία τό ἱερό κείμενο. Π.χ.: *«Πρός Ἐφεσίους ἐπιστολῆς Παύλου τό* ***ἀνάγνωσμα****»*, λέει.

Ἀλλ᾽ ἐνῶ ἀναγγέλλει, ὅτι ἀνάγνωσμα θά διακονήση, σάν νά... ψεύδεται! Εὐθύς ἀμέσως μετατρέπει τό ἀνάγνωσμα σέ ***«κοκκοροειδές» ψάλσιμο***. Οὔτε ὁ ἴδιος καταλαβαίνει τίποτε, οὔτε στούς ἄλλους ἐπιτρέπει νά καταλάβουν κάτι!

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει γιατί τόν εὐλογεῖ ὁ λειτουργός μέ τό *«Εἰρήνη σοί τῷ* ***ἀναγινώσκοντι****»*; Τά ὅσα ἐδῶ σημειώνουμε δέν ἀφοροῦν βέβαια στούς εὐλαβεῖς ἐκείνους «ἀναγνῶστες» (ψάλτες), πού ἀποδίδουν σεμνά καί κατανοητά τόν Ἀπόστολο μέ ***ἐμμελῆ ἀνάγνωσι***.

«Εὔσημος λόγος»

Παραγγέλματα δίνει ὁ λειτουργός. Σαλπίσματα γιά ἀφύπνισι. *«Καί γάρ ἐάν ἄδηλον φωνήν σάλπιγξ δῷ, τίς παρασκευάσεται εἰς πόλεμον;»* (Α΄ Κορ. ιδ΄ 8). Ὁ ***σαλπιγκτής*** παλαιότερα ἔπαιζε τέτοια σαλπίσματα, πού ἐνθουσίαζε τούς πολεμιστές. Καί στήν ἐκκλησία συνάγονται οἱ πιστοί, γιά νά ἐξοπλισθοῦν γιά τόν *ἀόρατο* ***πόλεμο.*** Στήν ἐκκλησία διεγείρεται ἡ προσοχή τους, ἀνυψώνεται ἡ προσευχή τους, θερμαίνεται ἡ καρδιά τους, φωτίζεται ὁ νοῦς τους, ζοῦν τήν ἐγρήγορσι, ἀποκτοῦν δύναμι μεγάλη. Ὅλα αὐτά: Ὅταν ὑπάρχη ***«εὔσημος λόγος»***, ὅταν κατανοοῦν ***«τό λαλούμενον»***, ὅταν ὁ λειτουργός καί ὁ ψάλτης εἶναι ***καλοί σαλπιγκτές*** τοῦ στρατοῦ τοῦ Χριστοῦ.

Τό ***«Πρόσχωμεν»*** εἶναι παράγγελμα.

- Πῶς θά προσέξουν τό ***Ἀποστολικό*** ἀνάγνωσμα, ὅταν ὄχι πλέον ἡ γλωσσολαλία, ἀλλ᾽ ἡ μουσικολογία, μετατρέπη τό θεόπνευστο κείμεονο σέ μουσική ἐπίδειξι;
- Πῶς θά προσέξουν τήν ***Εὐαγγελική*** περικοπή, ὅταν ὄχι ἡ γλωσσολαλία πλέον, ἀλλ᾽ ἡ καλλιφωνία μετατρέπη τόν λόγο τοῦ Κυρίου σέ προσωπική μουσική εὐκαιρία;
- Πῶς θά προσέξουν τήν ***θεία Λειτουργία***, ὅταν δέν λέγωνται εὐκρινῶς οἱ εὐχές ἤ ὅταν ἀποσπᾶται ἡ προσοχή ἀπό δευτερεύοντα (ἀλλότρια) πράγματα;
- Οὔτε ἡ ***μουσική*** τῆς Ἐκκλησίας φταίει γιά τή μή προσοχή καί τή μή προσευχή καί τή μή συμμετοχή στήν κοινή λατρεία.
- Οὔτε ἡ ***γλῶσσα*** αὐτή καθ᾽ ἑαυτήν φταίει. Οἱ δυσκολίες στήν κατανόησι τῶν λεγομένων πάντοτε ὑπῆρχαν καί θά ὑπάρχουν, μέ διάφορες παραλλαγές. Καί πάντοτε ἡ Ἐκκλησία λαλεῖ τό αἰώνιο μήνυμά της ἔτσι, ὥστε *«εἷς ἕκαστος νά ἀκούῃ τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ»* (Πράξ. α΄ 19). Τόσο ἡ μουσική, ὅσο καί τό γλωσσικό ἰδίωμα ἀποτελοῦν ***ἐργαλεῖα,*** διά τῶν ὁποίων ἐνεργεῖ καί λειτουργεῖ τό Πνεῦμα τό Ἅγιον.

Ἐκεῖνο, πού κυρίως φταίει εἶναι ἡ μανία τῆς... γλωσσολαλίας! Δηλαδή, τό ***ἐπιδεικτικό*** καί ***μαγικό*** ἐπιζητοῦσαν τότε οἱ γλωσσολαλοῦντες. Καί τώρα;

Τό ἐπιδεικτικό τείνει νά ἐξαφανίση τό πνευματικό.

Τό εὔκολο καί μαγικό τείνει νά ἐξοντώση τό οὐσιαστικό καί ἐπίπονο.

- Ὅλα ἔχουν ἔννοια καί ***νοήματα.*** Μόνο ἡ λατρευτική σύναξις δέν πρέπει νά ἔχη ἔννοια καί νόημα; Παντοῦ παρακολουθοῦν μέ ζωηρότητα καί ἐνδιαφέρον. Καί μόνο στήν ἐκκλησία οἱ πιστοί πρέπει νά παρακολουθοῦν τά... ρολόγια τους γιά τό πότε θά τελειώση ἡ ἀκολουθία, ἀφοῦ δέν τήν καταλαβαίνουν;

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Νόμοι ἀντιστρατευόμενοι

Ρωμ. ζ΄ 23

Ἀντιστρατευόμενοι νόμοι (στ. 23)

Μιλώντας ὁ ἀπόστολος Παῦλος γιά τούς νόμους καί τό Νόμο (τόν ἠθικό, τόν Μωσαϊκό καί πολύ περισσότερο τόν Εὐαγγελικό) ἀποστομώνει καί ὅσους τήν ἠθική καί τή λογική τήν δέχονται ὄχι ἀντικειμενικά, ἀλλ᾽ ὑποκειμενικά. Οἱ τελευταῖοι ὑποστηρίζουν, ὅτι ἠθικό καί λογικό εἶναι ὅ,τι ἀπό τήν πλειονότητα τῶν ἀνθρώπων γίνεται, ὅ,τι ἐπικρατεῖ στούς πολλούς ὡς τρόπος σκέψεως καί ζωῆς! Μά, ἄν ἦταν ἔτσι, τότε, ἐπειδή οἱ περισσότεροι λένε ψέματα, θά πρέπη νά νομιμοποιηθῆ τό ψέμα! Ἐπειδή οἱ περισσότεροι κλέβουν ἤ βρίζουν, θά πρέπη νά θεωρῆται ἠθική πρᾶξις ἡ κλοπή ἤ ἡ βρισιά!

Ὁ Παῦλος τονίζει τήν ὕπαρξι ἀντικειμενικοῦ νόμου μέσα σέ κάθε ἄνθρωπο, πού αὐτός ὁ νόμος ἐνισχύεται κατ᾽ ἀρχάς μέ τόν Μωσαϊκό Νόμο καί στή συνέχεια μέ τόν τέλειο Εὐαγγελικό Νόμο. Αὐτό, πού κακῶς συμβαίνει, ἡ ἁμαρτία, δέν μπορεῖ ποτέ νά νομιμοποιηθῆ, νά ἠθικοποιηθῆ. Ἁπλῶς εἶναι μία δύναμις, πού *«ἀντιστρατεύεται»* στό ἠθικό καί τό ὡραῖο, γιά νά φανῆ, ἄν ὁ ἄνθρωπος στόν ἀόρατο πόλεμο, πού διεξάγεται μέσα του, θά βγῆ νικητής ἤ ἡττημένος.

«Βλέπω ἕτερον νόμον ἀντιστρατευόμενον» (στ. 23). Ἀναφέρεται κυρίως στόν ἐσωτερικό μας στίβο, ὅπου γίνεται ἡ φοβερή πάλη ἀνάμεσα στούς δύο κόσμους. Ὅλοι ἀπό τήν προσωπική τους πεῖρα βλέπουν τόν *«ἕτερον νόμον»*, τόν ἄλλο νόμο, πού πάει κόντρα στή συνείδησι καί στό νόμο τοῦ Θεοῦ.

Αὐτό σήμερα ἰσχύει καί στόν κοινωνικό στίβο. *«Βλέπω ἕτερον νόμον ἀντιστρατευόμενον»* (στ. 23). Ὄχι ἕνα, ἀλλά πολλούς νόμους βλέπουμε σήμερα νά εἶναι ἀντίχριστοι νόμοι. Τούς ἔχουν ψηφίσει ἀνθρώπινα κράτη. Ἀκόμα καί στό δικό μας κράτος, πού θεωρεῖται καί ἐπίσημα χριστιανικό, καί μάλιστα ὀρθόδοξο, ἔχουν ψηφισθῆ νόμοι, πού ἀντιστρατεύονται ὄχι ἁπλῶς στό νόμο *«τοῦ νοός»*, στήν κοινή λογική, στό κοινό περί δικαίου καί ἠθικῆς αἴσθημα, ἀλλ᾽ ἀντιστρατεύονται στό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Στήν Ἑλλάδα ἰσχύουν τή στιγμή αὐτή:

- Νόμος, πού ἀντιστρατεύεται στή ζωή· νόμος, πού ἐπιτρέπει καί ἀμείβει τό φόνο τῶν πιό ἀθώων πλασμάτων. Εἶναι ὁ νόμος τῶν ἐκτρώσεων. Νόμος ζούγκλας, πού ὅμως ἐξακολουθεῖ νά λειτουργῆ, ὄχι μόνο πρός αἶσχος τοῦ λεγομένου πολιτισμοῦ, ἀλλά καί πρός δόξαν τοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ Γένους μας!
- Νόμος, πού ἀντιστρατεύεται στό γάμο καί στήν οἰκογένεια, ἀφοῦ ἐπιτρέπει τή μοιχεία. Εἶναι ὁ νόμος περί ἀποποινικοποιήσεως τῆς μοιχείας.
- Νόμος, πού ἀντιστρατεύεται στό γάμο, ἀφοῦ ἐπιτρέπει διαζύγιο γιά μύριους ὅσους λόγους, πλήν τοῦ μοναδικοῦ λόγου, πού προβλέπει ὁ Κύριος.
- Καί ἄλλοι πολλοί νόμοι ἀντιστρατεύονται στό κράτος τοῦ Θεοῦ. Σήμερα οὔτε τό Μωσαϊκό Νόμο σεβόμεθα. Γι᾽ αὐτό οἱ πιστοί στενάζουν καί ἀγωνίζονται γιά τά δικαιώματα τοῦ Θεοῦ. Πάνω βέβαια ἀπό τό Νόμο ἔχουν τή Χάρι. Ἄν δέν ἦταν ἡ χάρις, ἀκόμα θά ἤμασταν μπλεγμένοι μέ τό Νόμο καί τίς ἀτέλειωτες παραβάσεις του. Χαίρεται ὁ πιστός μέ τό Νόμο, ἀλλά καί στενάζει πού τόν παραβαίνει, μέχρι πού ἔρχεται ὁ Χριστός νά τόν δικαιώση δωρεάν καί νά παραγράψη τά ἀδικήματα εἰς βάρος

τοῦ Νόμου. Λέγει σχετικά ὁ ἱερός Χρυσόστομος: *«Συνήδομαι τῷ νόμῳ καί σύμφημι καί καταφεύγω πρός αὐτόν. Ἀλλ᾽ ὅμως ἐκεῖνος μέν οὐδέ φυγόντα πρός αὐτόν ἴσχυσε σῶσαι, ὁ δέ Χριστός καί φεύγοντα ἀπ᾽ αὐτοῦ ἔσωσεν. Εἶδες ὅση τῆς χάριτος ἡ ὑπερβολή;»* (Ε.Π.Ε. 17,144). Μετάφρασις: Εὐχαριστιέμαι μέ τό Νόμο καί συμφωνῶ μαζί του καί καταφεύγω σ᾽ αὐτόν. Ὁ Νόμος ὅμως δέν μπόρεσε νά μέ σώσῃ, οὔτε ὅταν σ᾽ αὐτόν κατέφυγα. Ἐνῶ ὁ Χριστός μέ ἔσωσε, ἄν καί ἀπομακρυνόμουν ἀπ᾽ αὐτόν. Εἶδες πόση εἶναι ἡ ὑπεροχή τῆς χάριτος;

Ὁ ἀξιολύπητος ἄνθρωπος (στ. 24)

Ὁ ἄνθρωπος μόνος του εἶναι ταλαίπωρος. Πρό Χριστοῦ ὁ ἀγώνας του ἦταν σισύφειος. Ὅσο κι ἄν προσπαθοῦσε, τήν κορυφή δέν τήν κατακτοῦσε. Κι ὄχι μόνο, ἀλλά κατρακυλοῦσε πάλι πρός τά κάτω. Προσωπικά ὁ ἴδιος ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἶχε πρό πολλοῦ παύσει νά εἶναι αἰχμάλωτος τῆς ἁμαρτίας. Τόν ἔσωσε ὁ Κύριος. Ἦταν πλέον ἐλεύθερος. Μιλάει γιά τή μεταστροφή, πού ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ ἔκανε καί στόν ἑαυτό του: «Ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους καί μετέστησεν εἰς τήν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἔχομεν τήν ἀπολύτρωσιν, τήν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων» (Κολοσ. α΄ 13-14).

Παρ᾽ ὅλα αὐτά, γιά νά δείξῃ στούς πιστούς ὅλων τῶν αἰώνων, καί ἰδίως στούς ἰουδαΐζοντες, ἀπό ποιά τραγωδία μᾶς ἔσωσε ὁ Κύριος, *«μετασχηματίζει»* τήν τραγωδία αὐτή στό πρόσωπό του. Μιλάει σάν νά τήν ζῆ ὁ ἴδιος: *«Ταλαίπωρος ἐγώ ἄνθρωπος! Τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;»* (στ. 24). Δηλαδή: Ταλαίπωρος ἐγώ ἄνθρωπος! Ποιός θά μέ σώσῃ ἀπ᾽ αὐτό τό σῶμα τοῦ θανάτου;

Ὁ θρῆνος καί ἡ οἰμωγή βγαίνουν ἀπό τό στόμα τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

- Εἶναι ὁ αἰχμάλωτος, πού δέν βλέπει περίπτωσι ἀπελευθερώσεως.
- Εἶναι ὁ φορτωμένος, πού κάμπτεται κάτω ἀπό τό ἀσήκωτο βάρος τῶν ἁμαρτιῶν του (Ψαλμ. λζ΄ 5-7).
- Εἶναι ὁ ναυαγός, πού δέν βλέπει σανίδα σωτηρίας ἤ κάποια φωτοβολίδα ἐλπίδας.
- Εἶναι ὁ μοναχικός ὁδοιπόρος, πού βαδίζει ἔρημος καί μόνος, σέ σκληρό τοπίο καί καίγεται ἀπ᾽ τή δίψα (Ψαλμ. ξβ΄ 2).
- Εἶναι ὁ πληγωμένος ὁδοιπόρος, πού δέν βλέπει νἄρχεται ὁ καλός Σαμαρείτης. Κανείς δέν τοῦ δίνει σημασία, οὔτε οἱ στενοί του φίλοι (Ψαλμ. λζ΄ 12). Κοιτάζει μάταια δεξιά καί ἀριστερά. Κανένα δέν βλέπει. Καί ρωτάει: *Ποιός θά μέ σώσῃ;*

Βρίσκεται σέ ἀπορία, χωρίς λύσι, ὁ ἄνθρωπος **πρό** Χριστοῦ, ἀλλά καί ὁ ἄνθρωπος, πού ζῆ **μετά** Χριστόν, ἀλλά **χωρίς** Χριστό. Δέν εἶναι ὑπερβολικός ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν ἀπεικόνισι τοῦ τραγικοῦ ἀνθρώπου.

Κυρίως παρουσιάζει τήν τραγική κατάστασι, πού εἶχε ὁδηγήσει ἡ ἁμαρτία τόν ἄνθρωπο, κατά τό φρικτότερο τρόπο, ὥστε ἐξ ἀντιθέσεως νά ὑπερυψωθῆ στά μάτια τῶν πιστῶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, «ὅς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καί ῥύεται, εἰς ὅν ἠλπίκαμεν ὅτι καί ἔτι ῥύσεται» (Β΄ Κορ. α΄ 10). Τό συμπέρασμα αὐτό βγαίνει, ἄν δοῦμε καί τόν ἑπόμενο (25) στίχο. Λέει σχετικά ὁ ἱερός Χρυσόστομος: *«Οὕτω μέν οὐκ ἔθηκεν αὐτό ὁ ἀπόστολος· ἀνοιμώξας δέ μόνον καί θρηνήσας μέγα, ὡς ἐν ἐρημίᾳ τῶν βοηθησάντων, διά τῆς ἀπορίας δείκνυσι τοῦ Χριστοῦ τήν δύναμιν, καί φησί, "Ταλαίπωρος ἐγώ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;"»* (Ε. Π.Ε. 17, 144). Μετάφρασις: Δέν παρουσίασε τήν τραγικότητα τοῦ ἀνθρώπου τυχαῖα ὁ Παῦλος. Ἀφοῦ στέναξε καί θρήνησε δυνατά, σάν νά μήν ὑπάρχουν οἱ βοηθοῦντες, καί λέγει: «Πόσο ταλαίπωρος εἶμαι! Ποιός θά μέ ἐλευθερώσῃ ἀπό τό σῶμα τοῦ θανάτου αὐτοῦ;».

Ἡ ταλαιπωρία συνίσταται:

- Ἄφησα τήν ἁμαρτία καί μέ κυριεύει.
- Ἡ συνείδησίς μου μέ βασανίζει, διότι φταίω κι ἐγώ. Δέν θέλησα νά ὑπακούσω στό Νόμο, στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.
- Τό σῶμα μου ἀπό ὄργανο τῆς ψυχῆς καί κιθάρα γιά τή δόξα τοῦ Θεοῦ, ἔγινε θνητό σῶμα, *«σῶμα θανάτου»*. Δέν φταίει τό σῶμα, γι᾽ αὐτό καί δέν ρωτάει ὁ ἁμαρτωλός *«Ποιός θά μέ σώσῃ ἀπ᾽ αὐτό τό σῶμα;»*. Ρωτάει: *«Ποιός θά μέ σώσῃ ἀπό τό σῶμα τοῦ θανάτου τούτου;»*, δηλαδή ἀπό τόν θάνατο.

Δ. Γ. Α.

Ἐκδημίες πρός Κύριον

Ὁ ὀργανωτικός ἱεραπόστολος

† Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος

Γενεά ἁγίων ἐπισκόπων! Ἔτσι θά μπορούσαμε νά ὀνομάσουμε ὅλους τούς ἐπισκόπους, πού ἐξελέγησαν ἀπό τόν μεγάλο ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Ἱερώνυμον Α΄ (1967-1974). Καί δέν ἦσαν ἅγιοι μόνο οἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐκλεγέντες ἐπίσκοποι. Ἦσαν καί οἱ πρεσβύτεροι ἐκεῖνοι, πού εἴτε χειροτονήθηκαν εἴτε ἐπιστρατεύθηκαν ἀπό τό ἀποστολικό σάλπισμα τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

● Στενός συνεργάτης τοῦ φωτισμένου ἐκείνου Ἀρχιεπισκόπου ὑπῆρξε καί ὁ τότε ἀρχιμ. Σωτήριος Τράμπας καί μετέπειτα Μητροπολίτης Κορέας. Γεννήθηκε στήν Ἄρτα τό 1929. Τό 1968 κλήθηκε στήν Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν, νά διευθύνη τήν πρωτοσυγκελλία. Εἶχε τό διοικητικό καί ὀργανωτικό χάρισμα. Μέ τή σύνεσί του καί τήν γλυκύτητά του, ἀλλά καί μέ τή σταθερότητά τοῦ χαρακτῆρος του, κέρδισε τήν ἀγάπη τῶν συλλειτουργῶν του.

● Στά τέλη τοῦ 1973 ἀφῆκε τή σπουδαία θέσι τοῦ πρωτοσυγκέλλου Ἀθηνῶν, γιά ν' ἀκολουθήση τόν μεγάλο ἐκκλησιαστικό ἡγέτη Ἱερώνυμο στό δρόμο τῆς «φυγῆς». Τό 1974 συμπόνεσε στό δρᾶμα τῆς Σεραφειμικῆς εἰσβολῆς, πού «καρατόμησε» δώδεκα τιμίους καί ἀποστολικούς Μητροπολῖτες. Καί ἀποφάσισε νά φύγη ἀπό τήν Ἑλλάδα. Προτίμησε νά μεταβῆ στή μακρυνή Κορέα.

● Τό ἱεραποστολικό του ἔργο στήν Κορέα ὑπῆρξε σπορά εὐλογημένη. Βρῆκε λίγους ὀρθοδόξους. Ἀφῆκε «ἐκκλησία» πληθοῦσα. Ἔκτισε Ναούς, ἵδρυσε Μοναστήρια, ἔστησε σχολές καί θεολογικά σπουδαστήρια. «Ἐξ Ἀνατολῶν» τό φῶς στά ἔτη τῆς παρουσίας στήν Κορέα τοῦ π. Σωτηρίου Τράμπα.

● Τό Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως τόν ἐξέλεξε βοηθό ἐπίσκοπο (Ζήλων) στήν ἀρχή, καί μετ' ὀλίγον Μητροπολίτη Κορέας. Ἕνας ἄνθρωπος, «ζήλῳ πεπυρωμένος» ἄναψε τό φῶς τῆς Ὀρθοδοξίας στήν Ἄπω Ἀνατολή.

● Ὕστερα ἀπό 25 καί πλέον ἀποστολική διακονία στήν Κορέα, θέλησε ν' ἀφήση ἀντικαταστάτη του στό ἐκεῖ ἔργο, τόν σεμνό καί καταρτισμένος θεολογικά κληρικό π. Ἀμβρόσιο (Ζωγράφο). Τό Πατριαρχεῖο τοῦ ἐπέδωσε τόν τιμητικό τίτλο τῆς Μητροπόλεως Πισιδίας (κοντά στήν Ἀττάλεια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας). Ὁ φλογερός ἱεραπόστολος Σωτήριος δέν θέλησε νά δεχθῆ τίτλο ἁπλῶς «ψιλόν» καί νά μείνη «ἐφησυχάζων» Πῆρε τό «ρόλο» του στά σοβαρά!

● Καίτοι μεγάλος πλεόν στήν ἡλικία (80 καί πλέον ἐτῶν) κατάφερε νά ἀναστήση «σκηνήν πεπτωκυῖαν». Μετέβη στήν Πισιδία, βρῆκε μερικούς χριστιανούς, ἰδίως ρώσσους, ἀλλά καί ἕλληνες, τούς αὔξησε. Οἰκοδόμησε Ναούς. Ἵδρυσε ἐνορίες. Ἐγκατέστησε καί ἐφημερίους.

● Σέ ἡλικία 93 ἐτῶν ὁ Κύριος τοῦ θερισμοῦ κάλεσε τόν χαίροντα ἐργάτη του στήν ἐπουράνιο βασιλεία Του. Ἔφυγε γιά τήν Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων στίς 11 Ἰουνίου 2022. Τό ἔδαφος τῆς Κορέας, πού ὤργωσε πνευματικά, μέ τέχνη καί ἀγάπη, ὁ μεγάλος ἱεραπόστολος Σωτήριος Τράμπας, ὑποδέχτηκε τό ἅγιο σκήνωμά του. Στό Μοναστήρι, πού ὁ ἴδιος ἔκτισε, θ' ἀναπαύεται τό σῶμα του, ἐνῶ τήν ψυχή τοῦ ἐναρέτου ἐπισκόπου Σωτηρίου ὑποδέχτηκε στίς ἀγκάλες Του ὁ Σωτήρας ὅλων μας Ἰησοῦς Χριστός.

Μελλοθάνατος μέ πίστι βαθειά

† Φράνκ Ἄτγουντ - Ἀντώνιος

Στίς 8 Ἰουνίου 2022 ἐκτελέστηκε στήν Ἀριζόνα τῶν Η.Π.Α. ὁ θανατοποινίτης Φράνκ Ἄτγουντ. Εἶχε κατηγορηθῆ γιά φόνο μικροῦ κοριτσιοῦ. 40 χρόνια ἔμεινε στή φυλακή, ἀγωνιζόμενος νά πείση, ὅτι δέν εἶχε διαπράξει τό ἔγκλημα. Τά χρόνια αὐτά τόν ἐπισκέφθηκε ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ. Δέχθηκε τήν Ὀρθόδοξο πίστι. Βαπτίσθηκε. Πῆρε τό ὄνομα Ἀντώνιος. Ζοῦσε μέ προσευχή καί μελέτη. Συνέγραψε 8 βιβλία πνευματικοῦ περιεχομένου. Ὁ Μητροπ. Ναυπάκτου π. Ἱερόθεος, πού τόν κατηχοῦσε καί τόν προετοίμαζε

Ἐλεύθεροι ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Τό ΦΩΣ καί τά φῶτα

Ἡ διαίτερη σημασία ἔχουν τά θαύματα, πού ἔκανε ὁ Κύριος σέ τυφλούς. Ὄχι μόνο διότι τό φῶς, τά μάτια, εἶναι τό ἀναγκαιότερο ἀγαθό, ἀλλά καί διότι ἡ ἐνέργεια τοῦ Χριστοῦ στήν ἀνάβλεψι τυφλῶν ἔχει σχέσι μέ τήν *οὐσία* τοῦ Προσώπου τοῦ Χριστοῦ, πού ὡς Θεός εἶναι *«Φῶς ἐκ Φωτός»*, ἀλλά καί μέ τήν *ἀποστολή* τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο. *«Ἦλθε κηρῦξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καί τυφλοῖς ἀνάβλεψιν»* (Λουκ. δ' 18).

γιά τήν αἰώνια ζωή, ἔχει στά χέρια του ἐπιστολές τοῦ μακαριστοῦ πλέον Ἀντωνίου.

Μία μέρα πρίν τήν ἐκτέλεσί του εἶχε ζητήσει νά παρευρίσκωνται ἄνθρωποι τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας στή διαδικασία, αἴτημα πού ἔγινε δεκτό ἀπό τή σωφρονιστική ὑπηρεσία, ἐκτός ἀπό τήν σύζυγό του. Τό «παρών» ἔδωσε καί ἕνας ἑλληνορθόδοξος ἱερέας, πού κρατοῦσε τό κεφάλι του μέ τά χέρια του, ὅπως εἶχε ζητήσει ὁ Ἄτγουντ.

Μάρτυρες εἶπαν, ὅτι εὐχαρίστησε τόν ἱερέα, λέγοντας: *«Ἦρθες σήμερα καί μέ ὁδηγεῖς στήν πίστη»*. Στά τελευταῖα τοῦ λόγια ἦταν καί τά ἀκόλουθα:

«Σέ εὐχαριστῶ, πολύτιμε πατέρα, πού ἦρθες καί μέ καθοδήγησες στήν πίστη. Θέλω νά εὐχαριστήσω τήν ὄμορφη γυναίκα μου πού μέ ἀγάπησε μέ ὅλα ὅσα εἶχα. Θέλω νά εὐχαριστήσω τούς φίλους καί τή νομική μου ὁμάδα καί πάνω ἀπό ὅλα τόν Ἰησοῦ Χριστό, πού μέ ὁδήγησε στή σωτηρία μου μέσῳ αὐτῆς τῆς ἄδικης δικαστικῆς διαδικασίας. Προσεύχομαι ὁ Κύριος νά δείξῃ ἔλεος σέ ὅλους μας καί ὁ Κύριος νά μέ λυπηθῇ».

Στίς τελευταῖες του λέξεις ζήτησε, ὁ Θεός νά τούς συγχωρέσῃ ὅλους καί τόν ἴδιο. Παρέδωσε τήν ψυχή του ἤρεμα καί γαλήνια, πρός ἔκπληξι ὅλων τῶν παρευρισκομένων. Αἰωνία του ἡ μνήμη!

● Ὁ Χριστός μᾶς χάρισε τό φῶς. Δέν μᾶς ἄφησε *ἀφώτιστους*. Καί εἰδικά μᾶς χαρίζει τρία φῶτα Του:

● Τό *ἕνα* εἶναι τό *σωματικό φῶς*. Ἔχουμε μάτια. Ὄχι γιά νά βλέπουμε αἰσχρά θεάματα στήν τηλεόρασι καί στό ἰντερνέτ. Ἄν πρόκηται νά ρίχνουμε τά μάτια μας σέ αἰσχρά θεάματα, τότε πιό μακάριοι, πιό κερδισμένοι, εἶναι οἱ τυφλοί. Ἄς δοξολογοῦμε τόν Θεό γιά τά σωματικά μας μάτια: *«Δόξα Σοι, τῷ δείξαντι τό φῶς...»!*

● Τό *δεύτερο* εἶναι τό *ἄκτιστο* φῶς. Εἶναι αὐτό, πού βλέπουν ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι, τό ἀπρόσιτο φῶς, πού ἀξιώνονται νά δοῦν ὅσοι μετανοοῦν εἰλικρινά καί ἐλεοῦνται ἀπό τήν χάρι τοῦ Θεοῦ.

● Τό *τρίτο εἶναι τό Οὐράνιο φῶς*. Θά ἔλθῃ ἡ στιγμή, πού θά κλείσουμε τά μάτια μας γιά τούτη τή ζωή. Τήν ἴδια ὅμως στιγμή θ' ἀνοίξουν τά μάτια τῆς ψυχῆς μας, γιά ν' ἀπολαύσουν τό μεγάλο Φῶς, τό θεῖο Φῶς, τό *Φῶς τῆς βασιλείας* τῶν Οὐρανῶν.

Θύματα καί θύτης εἶναι τό ἴδιο;

Τελικά τίνος τό μέρος πῆρε ἡ **ἱ. Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὄρους** μέ τήν ἀνακοίνωσι πού ἐξέδωσε στίς 27 Μαΐου 2022; Πῆρε τό μέρος τοῦ θύτη ἤ τό μέρος τοῦ θύματος; Τό μέρος τοῦ εἰσβολέα ἤ τό μέρος τοῦ ἀμυνομένου; Τό μέρος τοῦ ἰμπεριαλιστῆ ἡγέτη ἤ τό μέρος τοῦ βασανιζομένου λαοῦ; Πῆρε τό μέρος τῆς ἰμπεριαλιστικῆς Ρωσίας ἤ τό μέρος τῆς Οὐκρανίας; Πῆρε τό μέρος τοῦ παγκοσμίου ἐγκληματία ἤ τό μέρος τῶν ἀδίκως διωκομένων καί πολεμουμένων;

● Ἐμεῖς πάντως οὔτε μία φορά στήν Ἁγιορείτικη ἀνακοίνωσι δέν εἴδαμε ν' ἀναφέρεται τό ὄνομα τῆς **Οὐκρανίας**, τῆς

χώρας πού δέχτηκε φρικιαστική ἐπίθεση ἀπό τόν Πούτιν τῆς Ρωσίας. Δέν εἴδαμε οὔτε μία λέξη συμπαθείας γιά τή Μαριούπολη π.χ., πού ἰσοπεδώθηκε παντελῶς, ἤ γιά τό Χάρκοβο, ἤ γιά τίς δεκάδες ἄλλες πόλεις πού 90% ἐξαφανίστηκαν, ἤ γιά τούς 6 ἑκατομμύρια πρόσφυγες, ἤ γιά τά νοσοκομεῖα, τά σχολεῖα, τά μαιευτήρια, τούς παιδικούς σταθμούς, πού δέχτηκαν τήν **ἐπίσκεψι πυραύλων** καί σκόρπισαν τό θάνατο σέ ἑκατοντάδες χιλιάδες ἀμάχους. Δέν εἴδαμε στήν Ἁγιορείτικη ἀνακοίνωσι καμμία λέξη γιά τούς ἀπέραντους **ὁμαδικούς τάφους**, γιά τό **δρᾶμα** καί τό **κλᾶμα** ἑνός λαοῦ, πού δέν *«ἤρξατο χειρῶν ἀδίκων»*.

● Ἀντί φῶς ἀγάπης καί συμπαθείας πρός τόν οὐκρανικό λαό ἡ Ἁγιορειτική ἀνακοίνωσι μόνο ὡραῖα λόγια γιά *«εἰρήνη ἐμπολέμων περιοχῶν»* μιλάει! Καί βεβαίως ἡ **εἰρήνη** εἶναι τό ἀγαθό, πού χαρίζει ὁ Χριστός στίς ψυχές πού Τόν ἀγαποῦν καί πού δέν εἶναι πολεμοχαρεῖς. Ἀλλ' ἐδῶ, ἀγαπητοί καί ὁσιώτατοι μοναχοί, δέν πρόκειται γιά δύο ἐμπόλεμες χῶρες. Ἐδῶ πρόκειται γιά μία χώρα, τή **Ρωσία,** πού θέλει κυριολεκτικά νά πνίξη τήν ἀνεξαρτησία καί τήν αὐτοδιάθεσι μιᾶς ἄλλης χώρας, τῆς Οὐκρανίας.

● Δηλαδή, σεβάσμιοι Ἁγιορεῖτες (οἱ ἀποτελοῦντες τή διοίκησι τῆς ἱ. Κοινότητας), στό ἴδιο τσουβάλι βάζετε καί τούς ἐπιτιθεμένους καί τούς ἀμυνομένους; Γιά σᾶς τό ἴδιο εἶναι ὁ **Κάϊν** καί ὁ **Ἄβελ**;

Δέν σᾶς κάνει ἐντύπωσι, ὅτι ἀκόμα καί ἡ πλειονοψηφοῦσα στήν Οὐκρανία Ἐκκλησιαστική κοινότητα τῶν Ὀρθοδόξων ὑπό τόν Μητροπολίτη Ὀνούφριο, πού μέχρι τώρα ὑπάγονταν στό Πατριαρχεῖο Μόσχας, δήλωσε, ὅτι διακόπτει οἱανδήποτε ἐκκλησιαστική κοινωνία μέ τόν Πατριάρχη Μόσχας Κύριλλο, διότι εὐλογεῖ τούς ὅλμους, τούς πυραύλους, ἀκόμη καί τά πυρηνικά τοῦ δικτάτορα Πούτιν κατά τῆς Οὐκρανίας;

● Πιθανόν ἡ ἱ. Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ὕστερα ἀπό τήν τρίμηνη πολεμική εἰσβολή τῆς ἰμπεριαλιστικῆς Ρωσίας στήν Οὐκρανία, νά ἀναγκάστηκε νά ἐκδώση, ἔστω καί μία *«ἤξεις, ἀφήξεις»* ἀνακοίνωσι ἐν ὄψει τῆς ἐπισκέψεως στό Ὄρος τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κ. Βαρθολομαίου (27-29 Μαΐου).

● Πάντως ὁ Θεός τῆς **δικαιοσύνης** οὐδέποτε μπορεῖ νά εἶναι ὑπέρ τοῦ θύτη, ὑπέρ τοῦ ἐγκληματία, πού ἐν ψυχρῷ δολοφονεῖ ἕνα λαό ὁλόκληρο.

● Καί φυσικά ὁ εὐσεβής κλῆρος καί λαός ζητεῖ ἀπό τήν ἱ. Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὄρους νά κηρύξη **ἀνεπιθύμητο** τόν αἱμοσταγῆ Πούτιν, ὅπως καί τά «ρούβλια» του. *«Γνῶτε ἔθνη καί ἡττᾶσθε, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός»*.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός 01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»
Ὑπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἀγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 –105 54 – Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr
Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου:
Β. Μπουζάλας. 25 Μαρτίου 124, Περιστέρι
Ἐτησία συνδρομή:
Ἐσωτερικοῦ **10 €**. Κύπρου **20 €**.
Ἐξωτερ.: Εὐρώπης **20 €**. Ἀμερικῆς: **δολ. 25.**
Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: **δολλάρια 30**.
Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:
Περιοδικό «Βαπτιστής»
Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

Οὔτε σέ... μεγαλομάρτυρα!

Παραθέτουμε προσφώνησι σέ **ἐνθρόνισι** ἐπισκόπου, πού ὅποιος τήν διαβάζει, διερωτᾶται: Στ' ἀλήθεια ὑπάρχει σήμερα βασανισμένος Ἕλληνας ἐπίσκοπος, πού μόνο μέ τούς **Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ** μπορεῖ νά συγκριθῆ;

«Ὀλίγων ἀρχιερέων στήν ἱστορία τοῦ Θρόνου δοκιμάσθηκε καί πληγώθηκε ἡ καρδιά ἀπό τήν ἀνθρώπινη κακότητα καί τόν φθόνο, ὅσον ἡ δική σου κατά τήν ἄσκηση τῶν ποιμαντορικῶν καθηκόντων σου. Ἀλλά τούτη ἡ δοκιμασία σέ καταξίωσε, ἠγαπημένε μου υἱέ. Ὡς χρυσός

ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκιμάσθης, ἀλλά ὡς οἱ Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ ἐδόξασες τό Ὄνομα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ὡπλισμένος πάντα μέ τήν ὑπακοή στήν Ἐκκλησία, τήν ταπείνωση καί τήν ἀφοσίωση στό καθῆκον».

● Ποιός ἄραγε εἶναι αὐτός ὁ **«ἠγαπημένος υἱός»**, πού τόσο πολύ ἔχει ταλαιπωρηθῆ; Καί ποιός εἶναι ὁ τόσο **πονεμένος πατέρας**, πού ἀναγκάστηκε νά πάρη τόν «πνευματικό του υἱό» κοντά του γιά νά τοῦ μαλακώση τίς πληγές; Ὁ πατέρας (πνευματικός, ὑποτίθεται) εἶναι ὁ εὑρισκόμενος σέ θρόνο ὑψηλό!

Ἐκλέγει διαρκῶς Μητροπολῖτες καί Ἐπισκόπους, τούς μεταθέτει ὅπου θέλει καί ὅποτε θέλει. Καί διαθέτει πολύ συναίσθημα.

Ὁ πονεμένος καί πληγωμένος υἱός εἶναι ἕνας ἐπίσκοπος. Τόν βόλεψε ὁ «πατέρας», τῇ παρακλήσει καί συστάσει προηγούμενου «πατέρα». Τόν τοποθέτησε σέ μία περιοχή, ἀφοῦ ἔκανε τό πᾶν νά φύγη ἀπό τήν περιοχή ἄλλος, σεβάσμιος, χαρισματοῦχος καί ταλαντοῦχος κληρικός. Ὁ «υἱός» του ἔπρεπε ὁπωσδήποτε νά ποιμάνη τήν ὡραία περιοχή.

● Τήν ποίμανε; Ποιός ξέρει; Ἤ μᾶλλον πολλοί ξέρουν, ἀλλά ποῦ νά ποῦν τά παράπονά τους; Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ *«ἠγαπημένος υἱός»*, ἀντί πνευματικοῦ ἔργου, διήρχετο τόν χρόνο του μᾶλλον ἀλλοτρίως. Κάποια στιγμή κουράστηκε ἀπό τόν πολύ ἱεραποστολικό μόχθο!!!

● Καί ὁ ἀγαπητός του πατέρας φοβήθηκε μήπως καί ἀπελπιστῆ ὁ «ἠγαπημένος υἱός» καί θέλησε νά θεραπεύση τίς ἀπογοητεύσεις του. Πῶς; Τόν μετέθεσε. Ὄχι γιά νά ποιμάνη ἀδελφούς. Ἄλλωστε τόσοι καί τόσοι «υἱοί» τοῦ πατέρα περιφέρονται στήν ἑλλαδική γῆ, μνημόσυνα καί κηδεῖες τελοῦντες.

● Ὁ «ἠγαπημένος υἱός» ὅμως ἔπρεπε τύποις τουλάχιστον νά φανῆ ὅτι θά τιμηθῆ στά δεξιά τοῦ «πατέρα»! Καί τήν προσφώνησι πού παραθέσαμε παραπάνω τήν εἶπε ὁ «πατέρας«, ὅταν ἐνθρόνιζε τόν πληγωμένο «υἱό» καί τόν ἔβαζε εἰδικό σύμβουλό του! Βλέπετε αὐτός εἰδικά ὁ «πατέρας» ἔχει τό δικαίωμα νά μεταθέτη ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίτη στή θέσι γραμματέα! Ἄρκεῖ νά ξεπληγωθῆ τό παιδί!!!

● Πάντως, γιά νά σοβαρευθοῦμε, ἀποτελεῖ βεβήλωσι νά συγκρίνεται ὁ ὁποιοσδήποτε «καλοπερασάκιας» μέ τούς ἁγίους **Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ**. Τί ἄλλο νά ποῦμε, παρά νά ζητήσουμε τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ καί γιά τόν «πατέρα» τοῦ θρόνου καί γιά τόν ρασοφόρο «πληγωμένο υἱό»!!!

Παγκόσμιο ρεκόρ φιγούρας!

Ὁποιοδήποτε γεγονός, καί τό πιό μεγάλο, ἀπαθανατίζεται μέ μερικές φωτογραφίες. Καί αὐτές χρειάζονται λόγῳ τῆς **μοναδικότητας** τοῦ γεγονότος καί πρός «ἐνημέρωσι τῆς ἱστορίας».

● Ὑπάρχει ὅμως ἕνα γεγονός, πού καταγράφεται στόν Οὐρανό καί δέν χρειάζε-

Προσφορά Χρυσοστομικοῦ λεξικοῦ

Πνευματικό δῶρο σέ ὅσους ἀγαποῦν τούς ἁγίους Πατέρες.

● Στό Χρυσοστομικό λεξικό (5 πολυτελεῖς τόμοι) βρίσκεις σύντομη περικοπή τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου γιά κάθε λέξι (κείμενο, μετάφρασις καί περικοπή). Προσφέρεται στούς ἀναγνῶστες τοῦ περιοδικοῦ, ἀντί γιά τήν ἀρχική τιμή τῶν 100 εὐρώ, στή μοναδική τιμή τῶν **58 εὐρώ** (συμπεριλαμβάνονται καί τά ταχυδρομικά ἔξοδα).

● Παραγγελίες στά τηλέφ.: 2103212713 καί 2109765440.

ται φωτογραφήσεις καί ἐπιδεικτικές ἐμφανίσεις ἐπί τῆς γῆς. Εἶναι τό γεγονός τῆς λειτουργικῆς πράξεως «ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ». Ὁποιοδήποτε ἱερατικό γεγονός, εἴτε ἑσπερινός, εἴτε ὄρθρος, εἴτε πανήγυρις ναοῦ, εἴτε (πρό παντός) θεία λειτουργία, τελεῖται γιά τή φανέρωσι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί ὄχι γιά **φωτογραφική «φιγούρα»** μπροστά στούς ἀνθρώπους. Λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Θεῷ πεφανερώμεθα, ἐλπίζω δέ καί ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῖν πεφανερῶσθαι» (Β΄ Κορ. ε΄ 11).

● Ἕνα ἐνδιαφέρει τούς ἱερωμένους, ἐπισκόπους καί πρεσβυτέρους: Πῶς μᾶς βλέπει ὁ Θεός καί πῶς μᾶς καταγράφει ἡ συνείδησις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος.

● **Αὐτονόητο** εἶναι τό πόσο **ἀνόητο** στέκει οἱ κατά ἑκατοντάδες φωτογραφήσεις ἑνός ἑσπερινοῦ ἤ μιᾶς Λειτουργίας, πού σπεύδουν οἱ ἐπί κεφαλῆς κληρικοί ν' ἀναρτήσουν στά δικά τους «σάϊτ» ἤ σέ πανελληνίου καί παγκοσμίου ἐμβέλειας τηλεοπτικά «σάϊτ».

Σεβάσμιος Μητροπολίτης, κεκοιμημένος πλέον, ὄχι μόνο δέν δεχόταν φωτογράφησί του ἐν τῇ τελέσει ἱερᾶς ἀκολουθίας, ἀλλά διαμαρτυρόταν γιά τήν ὑπερβολή τῆς ἐπιδεικτικῆς ὑπεροψίας μέ τή δημοσίευσι ἀναριθμήτων φωτογραφιῶν. Ἔγραφε χαρακτηριστικά:

*«Μπορεῖτε νά φαντασθῆτε, σέ ἰατρικό περιοδικό νά δημοσιεύωνται πέντε π.χ. φωτογραφίες ἰατροῦ, πού μέ τό ἀκουστικό ἀκροᾶται ἀσθενῆ ἤ τοῦ παίρνει τούς σφιγμούς καί τήν πίεσι; Μά αὐτά εἶναι **αὐτονόητες** πράξεις τοῦ ἰατροῦ! Ἕνας παπάς ἤ ἕνας δεσπότης τί κάνει; Αὐτονόητες ἐνέργειες... Πρός τί ἡ δημοσίευσις φωτογραφιῶν σέ ἐκκλησιαστικά ἔντυπα (σήμερα σέ ἠλεκτρονικά "σάϊτ") γιά πράξεις αὐτονόητες γιά ἕναν λειτουργό; Μήπως χάσαμε τό μέτρο; Μήπως καί τήν λειτουργική προσευχή τήν κάνουμε "πρός τό θεαθῆναι";».*

● Ὁ εὐλαβής ἐκεῖνος ἐπίσκοπος ἐκοιμήθη πρό πολλοῦ. Δέν ζῆ σήμερα νά δῆ στό google ... **360 φωτογραφίες** ἀπό ἕναν πανηγυρικό ἑσπερινό!!! Ναί, τόσες φωτογραφίες ἀναρτήθηκαν στίς 21 Μαΐου ἀπό Ναό τῆς Θεσσαλονίκης!

Θά πῆτε: Τό παράκανε ὁ ἐπί κεφαλῆς τῆς πανηγύρεως! Γιατί; Μόνο αὐτός; Οἱ ἄλλοι, πού στέλνουν ἀνταποκρίσεις γιά «μεγαλοπρεπεῖς» ἑσπερινούς ἤ λειτουργίες μέ τήν ἔνδειξι ***«πατῆστε ἐδῶ γιά νά δῆτε πλούσιο φωτογραφικό ὑλικό»***, καί αὐτοί δέν τό παρακάνουν; Ἁπλῶς τό 360 εἶναι μέχρι στιγμῆς τό παγκόσμιο ρεκόρ **ἐκκλησιαστικῆς «φιγούρας»**!

● Θά πῆτε: Καί τί δείχνουν οἱ 360 φωτογραφίες; Ἄν σκεφθῆτε, ὅτι μόνο γιά τό ἄναμμα κεριοῦ ἅμα τῇ εἰσόδῳ στό Ναό τοῦ προεξάρχοντος δημοσιεύονται 6 φωτογραφίες καί γιά τήν ἔνδυσι τῶν ἀμφίων του 16 φωτογραφίες, ἀντιλαμβάνεσθε τόν φωτογραφικό οἶστρο κομψευομένων προσώπων.

● Εἶναι κανείς πού διαφωνεῖ, ὅτι πρέπει νά καταργηθῆ ἡ **φωτογραφιομανία** στίς ἱερές ἀκολουθίες; Εἶναι κανείς πού διαφωνεῖ μέ τόν λόγον τοῦ Κυρίου: *«Ἀπέλαβες σύ τά ἀγαθά σου (τήν οἰηματική σου ἐπίδειξι) ἐν τῇ ζωῇ σου»;* (Λουκ. ιστ΄ 25).

● Οἱ ταπεινοί ἐπίσκοποι (καί ὑπάρχουν πολλοί) ἄς ἀγωνιστοῦν ν' ἀπαλλαγῆ διά **Συνοδικῆς ἐγκυκλίου** ἡ τέλεσις ἱερῶν μυστηρίων φωτογραφίσεως καί φιγούρας χάριν. Ἄς φοβηθοῦμε: Τό ἀρνητικό τῶν φωτογραφιῶν σέ στιγμές ἱερώτατες, βρίσκεται δυστυχῶς στό ἀρχεῖο τοῦ Οὐρανοῦ!

Ὅσοι μποροῦν, ἄς στείλουν τά 10 εὐρώ καί γιά τό 2022

Οἱ φίλοι ἀναγνῶστες ἄς στείλουν τή συνδρομή (10 εὐρώ) καί γιά τό ἔτος **2022**.

● Στό λογαριασμό:
0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.
IBAN: GR 7902602360000390100353548

● Στό λογαριασμό:
123002002008865 ALPHA BANK.
IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

● Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: ***«Βαπτιστής», Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.***

● Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα ***«Βαπτιστής»*** (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107**.